

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ SECȚIA PENALĂ ȘI DE MINORI
DOSAR NR. 17717/211/2013

DECIZIA PENALĂ NR. 462/A/2015
Ședința publică din 26 martie 2015
Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: ADINA DARIA LUPEA-AGHINIȚĂ, judecător
JUDECĂTOR: VALENTIN CHITIDEAN
GREFIER : LOREDANA ANAMARIA SOROIU
Ministerul Public reprezentat prin AURELIA SLABU - procuror,
din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj

S-au luat spre examinare apelurile declarate de către inculpatul **BUHA IOAN** și de către **BAROUL CLUJ** împotriva sentinței penale nr.597 din data de 27 mai 2014, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, în dosarul penal nr.17717/211/2013, privind pe inculpatul **BUHA IOAN**, trimis în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca, dat în dosar nr.909/P/2009, pentru săvârșirea infracțiunilor de exercitare fără drept a unei profesii, prev. de art.281 Cod penal 1969 raportat la art.25 din Legea nr.51 /1995, de folosire a instrumentelor oficiale false, prev. de art.287 alin. 1 Cod penal 1969 și de uz de fals, prev. de art.291 Cod penal 1969, totul cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal 1969.

La apelul nominal efectuat în ședință publică se constată că nu se prezintă niciuna dintre părți.

Derularea, finalizarea dezbaterilor și cuvântul pe fond al părților s-a consemnat în încheierea de ședință din data de 12 martie 2015, când părțile prezente au pus concluzii în dezbaterile apelurilor declarate, conform încheierii de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea amânându-se la acest termen de judecată pentru a da posibilitatea depunerii de către inculpat de concluzii scrise și practică judiciară.

CURTEA

Prin sentința penală nr.597 pronunțată la data de 27 mai 2014 de Judecătoria Cluj-Napoca, a fost respinsă cererea de repunere a cauzei pe rol formulată de inculpatul Buha Ioan....., fără antecedente penale.

În temeiul art. 396 alin. 6 Codul de procedură penală raportat la art.16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, cu reținerea art.5 din Codul penal s- a dispus încetarea procesului penal deschis față de inculpatul Buha Ioan cu privire la infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii prevăzută de art.281 Codul penal 1969 raportat la art.25 din Legea nr.51/1995, pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul întocmit la data de 22.07.2013 în dosarul nr. 909/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca.

S-a constatat că Baroul Cluj s-a constituit parte civilă în cauză în faza de urmărire penală, iar în temeiul art.25 alin.5 raportat la art.16 alin.1 lit. f din cod procedură penală instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulate în cauză de acesta.

În temeiul art.318 din Codul penal, cu reținerea art.5 din Codul penal, raportate la art.61 alin. 4 lit. c din Codul penal a fost condamnat inculpatul Buha Ioan la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 3.600 lei (contravaloare a 180 zile-amendă, fiecare în sumă de 20 lei) pentru săvârșirea infracțiunii de folosirea instrumentelor false.

În temeiul art.323 teza I din Codul penal, cu reținerea art.5 din Codul penal, raportate la art.61 alin.4 lit. c din Codul penal a fost condamnat inculpatul Buha Ioan la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 3.600 lei (contravaloare a 180 zile-amendă, fiecare în sumă de 20 lei) pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

În continuare, în temeiul art.39 alin.1 lit. c din Codul penal s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 3.600 lei amendă (contravaloare a 180 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei), la care adaugă suma de 1.200 lei (contravaloare a 60 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei) care reprezintă 1/3 din pedeapsa de 3.600 lei amendă (contravaloare a 180 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei), stabilind pedeapsa rezultantă finală de 4.800 lei (contravaloare a 240 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei).

În temeiul art.63 din Codul penal s-a atras atenția inculpatului cu privire la posibilitatea înlocuirii numărului zilelor-amendă neexecutate cu rea-credință cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

În temeiul art.274 alin.1 Cod procedură penală a fost obligat inculpatul la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut în fapt următoarele:

Din încheierea ședinței de judecată din data de 15.10.2008 a dosarului civil nr.10255/211/2008 al Judecătoriei Cluj-Napoca (fila 12 dosarul de urmărire penală) reiese că numitul Buha Ioan s-a prezentat în calitate de avocat în fața instanței de judecată declarând că este reprezentantul reclamantei Coman Maria în acel dosar, depunând împuternicirea avocațială nr.122789 din oct. 2008, certificată cu o ștampilă rotundă purtând inscripția „Uniunea Națională a Barourilor din România - Buha Ioan - Avocat - Baroul Cluj” (fila 13 dosarul de urmărire penală).

La sesizarea unuia dintre avocații prezenți în sala de judecată la acea dată, cu privire a faptul că numitul Buha Ioan nu ar face parte din Baroul Cluj și la solicitarea instanței, susnumitul a prezentat președintelui de ședință o legitimație întocmită pe numele său și inscripționată „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul Cluj - Carte de identitate nr. 27” prin care se atesta faptul că susnumitul este avocat, membru al acestei asociații profesionale (fila 14 dosarul de urmărire penală).

Comparând legitimația prezentată de către inculpat cu cele prezentate de către alți avocați prezenți în sală, membri ai Baroului Cluj, instanța a constatat că între actele prezentate există diferențe atât de formă, cât și de conținut, drept pentru care a amânat soluționarea cauzei pentru a se stabili, printre altele, și faptul dacă numitul Buha Ioan este sau nu membru al Baroului Cluj (fila 12 dosarul de urmărire penală).

Prin adresa nr. 483/11.03.2011 Baroul Cluj a comunicat faptul că numitul Buha Ioan nu este și nici nu a fost vreodată membru în această asociație profesională, cu sediul în mun. Cluj-Napoca str. Pavel Roșea nr.4 ap. 15, jud.Cluj (fila 20 dosarul de urmărire penală).

Pe parcursul cercetărilor, reprezentantul Baroului Cluj a depus la dosar și alte acte redactate sau emise de inculpatul Buha Ioan în calitate de avocat, respectiv o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare (fila 30 dosarul de urmărire penală), împuternicire avocațială a clientului Mateaș Alina Claudia(fila31 dosarul de urmărire penală), întâmpinare (fila 34 dosarul de urmărire penală), împuternicire avocațială a clientului Meseșan Vasile (fila 37 dosarul de urmărire penală), contract de asistență juridică și chitanță onorariu pentru clienta Moldovan Olivia (filele 41-42 dosarul de urmărire penală). De asemenea, au fost depuse și hotărâri/încheieri judecătorești ale Judecătoriei Cluj-Napoca în care s-a consemnat prezentarea inculpatului în instanță în calitate de avocat (filele 33, 35, 38, 44 dosarul de urmărire penală).

Din declarațiile date de către Buha Ioan în cursul urmăririi penale rezultă că acesta nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunilor ce i se impută, întrucât ar fi dobândit în mod legal (prin examen) calitatea de avocat definitiv la data de 30.07.2004 și face parte Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul Cluj - ramura Bota (Baroul Constituțional „înființat” de către numitul Bota Pompiliu n.r.), singurul barou care este înregistrat și funcționează legal la ora actuală în România în condițiile în care celelalte barouri (tradiționale) au fost desființate prin Legea nr. 3/1948 (filele 21-26 dosarul de urmărire penală).

Pentru a contura și înțelege starea de fapt, instanța a reținut că:

În baza **încheierii din 30.07.2003 a Judecătoriei Târgu-Jiu**, pronunțată în dosarul nr. 79/PJ/2003, definitivă și irevocabilă prin nerecurare, s-a dispus înscrierea Filialei Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” în registrul asociațiilor și

Fundațiilor al Judecătoriei Târgu-Jiu sub nr.15/21.08.2003. Atât în actul constitutiv, cât și în statutul Filialei Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” au fost stabilite la capitolul scopuri și obiective, printre altele și „*înființarea de barouri și notariate*”. Prin hotărârea nr.1/21.10.2003 a Filialei Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” s-a hotărât înființarea unui barou independent cu denumirea „Baroul Constituțional Român”. Prin hotărârea nr. 23/20.06.2004 Adunarea Generală a Filialei Bălești Gorj a decis înființarea Baroului Cluj, cu sediul în Cluj-Napoca. Ulterior, ca urmare a modificării Legii nr.51/1995 prin Legea nr.255/2004, Congresul Național al Baroului Constituțional Român a dispus în data de 27.06.2006 înființarea Uniunii Naționale a Barourilor din România, formă juridică sub care urmau să își desfășoare activitatea barourile create anterior.

Prin decizia nr. 27/30.07.2004, la cererea inculpatului Buha Ioan, Consiliul Baroului Cluj, menționat anterior - în continuare numit Baroul Constituțional Cluj - a decis înscrierea inculpatului ca avocat definitiv începând cu data de 30.07.2004, precum și înființarea cabinetului individual de avocatură, cu sediul profesional în loc. Chinteni, str. Principală, nr.322, jud. Cluj (fila 173 dosarul instanței). Conform certificatului de înregistrare fiscală seria A nr.0404691 cu CIF 21854839 eliberat în data de 06.06.2007 inculpatul Buha Ioan a fost luat în evidențele Agenției Naționale de Administrare Fiscală ca plătitor de impozit pe venit pentru obiectul principal de activitate „avocați” (fila 176 dosarul instanței).

Ca urmare a „exploziei” numărului de „barouri” și de „cabinete de avocatură” înființate în temeiul prevederii inserate în statutul Asociațiilor de Binefacere „Bonis Potra” și „Figaro Potra” și al filialei Asociației „Figaro Potra” a fost necesară intervenția legislativă pentru a stopa acest fenomen. Astfel, prin Legea nr.255/2004 (de modificare a Legii nr.51/1995), intrată în vigoare la data de 26.06.2004 s-a prevăzut sancționarea persoanelor care exercită activități specifice profesiei de avocat fără a îndeplini cerințele prevăzute de Legea nr.51/1995, după data intrării în vigoare a acestei ultime legi menționate.

În acest mod legiuitorul a modificat art.82 din Legea nr.51/1995 republicată și a prevăzut că începând cu data de 26.05.2004, persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative sau care au fost înființate în baza unor hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, de reprezentare sau de asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea și de asemenea, cu aceeași dată, încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional (hotărâri judecătorești), prin care au fost recunoscute sau încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică în mod contrar dispozițiilor din Legea nr.51/1995.

Mai mult, prin articolul amintit, legiuitorul a sancționat persoanele ce se află în această situație și continuă să desfășoare activități specifice profesiei de avocat, după data intrării în vigoare a Legii nr.255/2004, cu mențiunea „*continuarea unor*

asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale”. În plus, prin deciziile nr. 233, nr. 234 și nr. 321/2004 Curtea Constituțională a României a respins toate excepțiile deneconstituționalitate invocate de către numitul Bota Pompiliu privind prevederile art.48 și ale art.57 din Legea nr.51/1995 care reglementează, în esență, modul de constituire și funcționare a barourilor din România și a Uniunii Naționale a Barourilor din România, precum și interdicția de constituire de barouri de avocați în afara U.N.B.R.

În același sens, la data de 12.10.2004 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins ca inadmisibilă, fără cale de atac, cererea numitului Bota Pompiliu prin care acesta a reclamat faptul că statul român nu i-a respectat dreptul la liberă asociere și că obligația de a fi membru a U.N.B.R. (structura tradițională) pentru a-și putea exercita profesia de avocat, pune obstacol libertății sale de asociere, prin aceea că ea implică dreptul de a nu se asocia. C.E.D.O. a constatat că „(...) potrivit, jurisprudenței sale constante, ordinele profesiilor liberale sunt instituții de drept public, reglementate de lege și urmăresc scopuri de interes general. De aceea ele nu sunt supuse art. 11 al C.E.D.O. (...) Uniunea Națională a Barourilor din România a fost instituită prin Legea nr. 51/1995 și ea urmărește un scop de interes general, respectiv promovarea unei asistențe juridice adecvate și, implicit, promovarea justiției însăși (...) Membrii Asociației Bonis Potra pot exercita profesia de avocat, cu condiția îndeplinirii exigentelor prevăzute de Legea nr. 51/1995”.

Prinsentința civilă nr. 51/20.12.2004 a Judecătorei Târgu-Jiu pronunțată în dos. nr.9/PJ/2004 a fost admisă cererea formulată de petiționara Baroul Cluj împotriva intimatei Filiala Bălești Gorj a Asociației „FIGARO POTRA” Alba Iulia, dispunându-se dizolvarea acestei filiale, motivată în principal pe faptul că au fost încălcate dispozițiile Legii nr.51/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2004 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și pe faptul că prin hotărârea nr. 5/6.10.2003 a Asociației „FIGARO POTRA” Alba Iulia, Adunarea Generală a asociației, statutar constituită, a hotărât dizolvarea asociației, în condițiile art.57 din O.G. nr.26/2000, asociație al cărei act constitutiv și statut prevăd, printre altele, la scopul și obiectivele urmărite „înființarea de barouri și notariate”.

Prin aceeași sentință civilă a fost numit lichidator SC CONSULTING COMPANY SRL, stabilindu-se în sarcina lichidatorului atribuțiile prevăzute de OG nr.26/2000, sentința fiind irevocabilă prin decizia nr.1197/06.11.2007 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr.180/95/2005.

Prin decizia nr.191/28.02.2008 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 180.2/95/2005 a fost respinsă contestația în anulare formulată de Filiala Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia, împotriva deciziei civile nr. 1197/06.11.2007 a Curții de Apel Craiova.

Totodată, prin încheierea nr.62/14.06.2012 pronunțată de Judecătoria Târgu-Jiu în dosarul nr.9991/318/2012 s-a admis cererea formulată de petența CONSULTING COMPANY IPURL, lichidator judiciar al Filialei Bălești Gorja Asociației „Figaro Potra” și s-a dispus radierea Filialei Bălești a Asociației „Figaro Potra” din Registrul Asociațiilor și Fundațiilor aflat la Judecătoria Târgu-Jiu, irevocabilă la data de 19.07.2012.

Prin sentința civilă nr.281/2003 a Judecătoriei Deva s-a dispus și dizolvarea Asociației „BONIS POTRA”, ambele asociații fiind desființate de aceleași persoane și având ca scop și obiect urmărite, printre altele, „înființarea de barouri și notariate”.

Împotriva încheierii nr.31 A din 15 august 2002, pronunțată de Judecătoria Deva, irevocabilă la 19.08.2002 prin neexercitarea căii de atac a recursului, prin care a fost admisă cererea formulată de Bota Pompiliu, în calitate de președinte, de recunoaștere a personalității juridice și înscriere în Registrul special pentru asociații și fundații ținut la această instanță a Asociației de Binefacere „Bonis Potra”, având drept scop, printre altele, „înființarea de barouri”, a declarat recurs în anulare Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, recurs admis de instanța supremă, care, prin decizia nr.6618/26.11.2004 pronunțată de Secția Civilă și de Proprietate Intelectuală în dos. nr.5324/2002, casând încheierea nr. 31/A din 05.08.2002 a Judecătoriei Deva, respingând pe fond cererea de înregistrare a persoanei juridice, decizia fiind irevocabilă.

Împotriva încheierii din 23 august 2002, pronunțată de Judecătoria Alba Iulia, prin care a fost admisă cererea formulată de Bota Pompiliu, de înscriere în Registrul special pentru asociații și fundații ținut la grefa acestei instanțe a Asociației „Figaro Potra” (F.P.), având drept scop, printre altele, „înființarea de barouri și notariate”, a declarat recurs în anulare Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, recurs admis de instanța supremă, care, prin decizia nr. 6619/26.11.2004 pronunțată de Secția Civilă și de Proprietate Intelectuală în dos. nr. 5325/2002, casând încheierea din 23.08.2002 a Judecătoriei Alba Iulia, respingând pe fond cererea de înregistrare a persoanei juridice, decizia fiind irevocabilă.

Aceste două ultime decizii menționate au avut ca motivare de bază încălcarea esențială de către cele două instanțe de fond a prevederilor O.G. nr. 26/2000 și a celor ale Legii nr. 51/1995 cu privire la organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

În aceste condiții, deși ambele asociații cu scop așa-zis nepatrimonial fuseseră desființate de către chiar inițiatorul lor, Bota Pompiliu, apare ca evident faptul că din momentul pronunțării celor două decizii menționate mai sus, au fost desființate implicit și așa-zisele „barouri” înființate de acestea.

Din aceste motive apărarea inculpatului conform căreia „*modificările succesive ale Legii nr.51/1995 nu au produs niciun efect asupra hotărârii judecătorești 79/PJ/2003 prin care s-a autorizat funcționarea unei asociații ce avea drept scop înființarea de barouri*” (filele 65 verso - 66 dosarul instanței) este, la rândul ei, neîntemeiată.

Mai mult, prin decizia nr. XXVII din 16.04.2007 pronunțată de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în dos. nr.52/2006 având ca obiect recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă instanța supremă, s-a stabilit că asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr.51/1995, modificată și completată prin Legea nr.255/2004, echivalează cu o lipsă de apărare a acestuia.

În motivarea acestei decizii s-a aratat că instanțele care s-au pronunțat în sensul că asistența juridică acordată în procesul penal unui inculpat sau învinuit de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile Legii nr.5/1995 modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, echivalează cu lipsa de apărare a acestuia, au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii, atâta dispozițiile actului normativ arătat, având caracter de lege specială cu privire la modul de exercitare a profesiei de avocat, conțin anumite cerințe imperative, este de la sine înțeles că nu este posibilă îndeplinirea unei asemenea profesii în afara cadrului instituționalizat de acea lege.

Din analiza textului Legii nr.51/1995, modificată și completată prin Legea nr.255/2004 rezultă că „*profesia de avocat se exercită numai de avocații înscriși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România*”, fiind interzisă în mod expres prin alin.(3) al art.1 din actul normativ menționat, constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R., sub sancțiunea nulității de drept a unor asemenea acte de înființare și exercitare a acestei profesii.

În același sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite - prin decizia nr. XXII din 12.06.2006 pronunțată în dos. nr.10/2006 privind recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă instanța supremă, cu privire la aplicarea dispozițiilor 46 alin. (1) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul cererilor de autorizare a constituirii și de înmatriculare a societăților comerciale de consultanță, asistență și reprezentare juridică, statuând că asemenea cereri sunt inadmisibile.

Din analiza tuturor acestor acte normative și decizii pronunțate de instanța supremă în recursuri în interesul legii, precum și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, rezultă fără putință de tăgadă că singura modalitate legală de exercitare a profesiei de avocat este cea prevăzută de Legea nr.51/1995, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.255/2004, cu îndeplinirea de către avocați a tuturor parametrilor de profesionalism, compatibilitate și demnitate

impuși de acest act normativ, în scopul asigurării calității actului de justiție și a respectării tuturor principiilor și normelor din Convenția Europeană asupra Drepturilor Omului.

Raportat la afirmațiile inculpatului - așa cum rezultă din înscrisul depus la dosar la fila 30 - conform căreia „la 17 ianuarie 1948, prin Legea nr. 3 (în vigoare și în prezent) au fost desființate toate barourile tradiționale din România. Ulterior ele nu au mai fost constituite niciodată, prin niciun act jurisdicțional sau normativ. Toate vechile barouri din România funcționează acum în baza Legii nr. 51/1995, lege care doar organizează profesia de avocat și nu înființează barourile” arătăm că Legea nr.3/1948 nu a desființat, ci doar a schimbat denumirea asociațiilor profesionale ale avocaților, fiind intitulată „Lege pentru desființarea Barourilor și înființarea Colegiilor de Avocați din România”.

Din conținutul acestui text de lege reiese că asociațiile denumite „colegii” sunt succesoarele în drepturi ale fostelor „barouri”, de la care au preluat toate atributele personalității juridice, fiind prevăzut în art.2 că: „în locul Barourilor se înființează Colegii pe județe, cu sediul în capitala județului, iar în locul Uniunii Barourilor, Uniunea Colegiilor de avocați, cu drepturile și obligațiile prevăzute în Legea nr. 509/05.09.1940 Legea nr. 416/31.07.1940 pentru organizarea și funcționarea Casei Centrale de Asigurări a Avocaților din România. Aceste Colegii, precum și Uniunea Colegiilor sunt persoane juridice de drept public.” Art. 3 al aceleiași legi prevede că : „Patrimoniul fostelor Barouri și Uniuni a Barourilor trece deplin drept, prin efectul prezentei legi, asupra Colegiilor și Uniunii de Colegii înlocuitoare.”

Acest act normativ a fost continuat prin Decretul nr.39/1950, care prevedea unele măsuri până la reorganizarea avocaturii în România,, dar care dispunea, în art. 2, că „numai membrii Colegiilor de avocați pot exercita profesia de avocat”, fiind prevăzute în art.58 și sancțiuni penale pentru încălcarea acestor dispoziții: „îndeplinirea oricăror acte care aparțin profesiei de avocat fără a avea această calitate, se pedepsește cu închisoare corecțională de la 6 luni - 1 an, iar în caz de recidivă, până la 2 ani închisoare corecțională.”

Prin Decretul nr. 281/1954, intrat în vigoare la 21.07.1954, se dispunea, în art.1, că : „în afară de cazurile prevăzute de lege, numai avocații au dreptul de a da asistență juridică; ei prestează în exercitarea profesiei lor un serviciu de interes obștesc”, iar art. 5 prevedea că : „colegiile de avocați sunt organizații obștești, cu personalitate juridică, constituite pe regiuni, al căror sediu se află în localitățile reședință ale tribunalelor regionale”, Ministrul Justiției exercitând conducerea generală asupra avocaturii în Republica Populară Română.

Prin Decretul-lege nr.90/28.02.1990 privind unele măsuri pentru organizarea și exercitarea avocaturii în România s-a revenit la denumirile anterioare ale formelor de organizare a profesiei de avocat, respectiv „barou” în loc de „colegiu” și „Uniunea Avocaților din România” în locul „Consiliului Central al Colegiilor de

Avocați din R.P.R.”, activitatea avocațială fiind scoasă de sub controlul Ministrului Justiției și redevenind astfel liberală, iar avocatului recunoscându-i-se statutul de liber-profesionist.

Acest act normativ a fost urmat în timp de Legea nr.51/1995 și Legea nr.255/2004, aflate în vigoare în prezent.

Din toată succesiunea în timp a actelor normative enumerate mai sus rezultă că formele de organizare ale profesiei de avocat, fie că s-au numit „barouri” sau „colegii”, nu au fost desființate niciodată în România, că acestea au avut în principal aceleași atribuții, că activitatea de avocatură nu a fost desființată niciodată în România, astfel că, într-o formă sau alta, sub o denumire sau alta, organizarea și exercitarea profesiei de avocat a avut un caracter de continuitate.

Așa fiind, apărarea inculpatului în sensul că așa-zisele „barouri” înființate de asociațiile de binefacere „Bonis Potra” și „Figaro Potra” sunt singurele constituite în mod legal și, pe cale de consecință, el a avut și are dreptul de a exercita profesia de avocat, este neîntemeiată.

Pentru toate aceste motive nu pot fi primite apărările inculpatului Buha Ioan în sensul că activitatea desfășurată este una legală în condițiile în care ar fi dobândit calitatea de avocat definitiv la data de 30.07.2004, iar pentru veniturile astfel obținute achită taxe și impozite. Astfel, obținerea calității de plătitor de taxe și impozite la bugetul de stat nu legitimează activitatea derulată de o persoană deoarece analiza realizată de către judecătorul delegat la Registrul Comerțului a documentației depuse la dosar și a condițiilor impuse de lege pentru înregistrare nu implică verificarea veridicității înscrisurilor doveditoare care stau la baza acesteia.

În final, neacceptarea de către inculpat a condițiilor în care este permisă exercitarea profesiei de avocat nu înlătură caracterul penal al faptei, întrucât dispozițiile care prevăd aceste obligații, deși sunt cuprinse într-o lege nepenală, au caracter de norme penale care întregesc conținutul infracțiunii. Astfel, simpla declarare a lipsei de intenție nu este suficientă, atâta vreme cât din probațiunea existentă la dosar rezultă în mod indubitabil că acest inculpat a folosit împuternicirea avocațială nr.122789 din octombrie 2008 și s-a legitimat în fața instanței civile de judecată cu legitimația nr.27 aparent emisă de Baroul Cluj, cu scopul evident de a exercita fără drept profesia de avocat, pentru a dobândi foloase materiale.

În apărare, inculpatul a susținut că există autoritate de lucru judecat în prezenta cauză (fila 31 dosarul instanței), întrucât așa cum reiese din rezoluția din data de 03.06.2011 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj pronunțată în nr.679/P/2007, față de inculpat s-a confirmat propunerea de neîncepere a urmăririi penale sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni, printre acestea regăsindu-se și cea de exercitare fără drept a profesiei de avocat și de înșelăciune, soluție confirmată prin sentința penală nr. 1494/20.12.2011 a Judecătoriei Cluj-Napoca, prin care s-a

respins plângerea formulată de către Baroul de avocați Cluj împotriva rezoluției amintite anterior.

Cu privire la această apărare, instanța a reținut că prin rezoluția Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca din data de 03.06.2011, în baza art.228 alin. 6 din Codul penal raportat la art.10 lit. a, d și g Codul de procedură penală s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de făptuitorul Buha Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. și ped. de art.281, de art.286, de art.287, de art.215, de art.289, de art. 290, de art.291 și de art.292 din Codul penal. Ca stare de fapt s-a reținut că la data de 21.02.2005 numitul Buha Ioan a redactat o promisiune de vânzare-cumpărare între numiții Kelemen Andrei și Buson Antonio Ramon, pe care a aplicat o ștampilă cu următorul conținut „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul Cluj - Buha Ioan Avocat”. Astfel, rezultă fără dubiu că inculpatul a fost cercetat cu privire la altă faptă, cea dedusă judecății în prezenta fiind săvârșită în luna octombrie 2008 și privind pe numita Coman Maria. Sentința penală nr.1494/20.12.2011 a Judecătoriei Cluj-Napoca nu poate fi invocată pentru a se putea reține autoritatea de lucru judecat, întrucât, chiar dacă ne-am fi aflat în situația în care s-ar fi efectuat cercetări cu privire la aceeași faptă, o hotărâre dată cu privire la o plângere împotriva soluțiilor pronunțate de procuror nu are autoritate de lucru judecat.

Tot în apărare, inculpatul a invocat mai multe soluții pronunțate atât de procurori cât și de instanțele de judecată, în care s-au dispus soluții de neîncepere a urmăririi penale, scoatere de sub urmărire penală, respectiv achitare. Majoritatea soluțiilor la care acesta s-a referit vizează fapte presupus a fi săvârșite înainte de anul 2008, în perioada imediat următoare intrării în vigoare a Legii nr.255/2004. În motivarea acestor soluții, organele judiciare au învederat de cele mai multe ori faptul că a existat o aparență de legalitate, creată de împrejurarea că Barourile Constituționale au fost înființate de către o asociație care la rândul ei s-a înființat în baza unei hotărâri judecătorești. Instanța e de acord că această aparență de legalitate a existat, putând fi invocată chiar și o scurtă perioadă de timp după intrarea în vigoare a Legii nr.255/2004, când dispozițiile acesteia au fost interpretate, însă trecerea unei perioade însemnate de timp de la intrarea în vigoare a acestei legi face ca această aparență de legalitate să nu mai existe, câtă vreme prin sentința civilă nr. 51/20.12.2004 Judecătoriei Târgu-Jiu în dosarul nr. 9/PJ/2004 a fost admisă cererea formulată de Baroul Cluj, împotriva intimei Filiala Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia, s-a dispus dizolvarea Filialei Bălești Gorj a Asociației „Figaro Potra” Alba Iulia și s-a numit lichidator SC CONSULTING COMPANY SRL, stabilindu-se în sarcina lichidatorului atribuțiile prevăzute de OG nr.26/2000, sentința fiind irevocabilă prin decizia nr.1197/06.11.2007, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. 180/95/2005.

Raportat la apărarea inculpatului conform căreia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat deoarece instanța a fost sesizată prin rechizitoriu cu un singur act material, iar această infracțiune ar fi una de obicei, s-a reținut că art.281 din Codul penal 1969 prevede că „*exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoarea de la o lună la 1 an sau cu amendă*” Astfel, din interpretarea logico-juridică a dispozițiilor art.26 din Legea nr. 51/1995, modificată și completată de Legea nr. 255/2004, care prevăd că: „*exercitarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat și prevăzută la art. 3 de către o persoană fizică sau juridică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților acelu barou constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale*” rezultă fără putință de tăgadă că și un singur act de executare, constând din exercitarea oricărei activități de asistență juridică de către o persoană ce nu are calitatea de avocat, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.281 din Codul penal 1969, nefiind vorba despre o infracțiune continuă sau de obicei.

Cu privire la faptele de folosire a instrumentelor oficiale false și de uz de fals Buha Ioan susține că antetul delegației de reprezentare „Uniunea Națională a Barourilor - Baroul Cluj” ar fi folosit de membrii acestuia în mod legal, întrucât această asociație profesională este înregistrată conform dispozițiilor legale. În susținerea apărării, inculpatul a precizat că împuternicirile avocațiale, contractele de asistență juridică și legitimațiile de avocat folosite de inculpat nu au fost confecționate de acesta, ci au fost eliberate de UNBR (Bota) și nu imită nicio semnătură și niciun înscris al altor instituții, menționând și hotărâri judecătorești care au concluzionat în acest sens (fila 65 dosarul instanței).

Cele învederate instanței au fost contrazise de avizul de refuz provizoriu nr. 206224/09.09.2004 a Oficiului de Stat pentru invenții și Mărci, prin care a fost respinsă cererea de înregistrare de marcă privind denumirea „UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA”, având ca obiect „Servicii Juridice; Activități de consultanță în toate domeniile dreptului; Asistență și reprezentare juridică în fața organelor de jurisdicție, de urmărire penală, apărarea cu mijloace specifice a dreptului și intereselor persoanelor fizice și juridice în raporturile cu autoritățile publice, gestionarea dreptului de autor.”

Având în vedere că Asociația de binefacere „Figaro Potra”, care a înființat așa-zisul „Barou Cluj” prin filiala Bălești Gorj a fost desființată în mod definitiv și irevocabil, apreciem că devine aplicabil principiul conform căruia *quod nullum est, nullus producit effectum*, situație în care orice înscris și/sau ștampilă utilizată în profesia de „avocat” dobândită în temeiul unor hotărâri judecătorești nu se mai bucură de autenticitatea și veridicitatea lor anterioară.

Apărarea inculpatului conform căreia acesta nu poate fi considerat subiect activ al infracțiunii de folosire a instrumentelor oficiale false prevăzută de art.287 alin.1 din Codul penal 1969 având în vedere prevederile deciziei nr.6003/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție conform căreia profesia de avocat nu poate fi asimilată calității de „funcționar public” sau „alt funcționar” - astfel cum sunt ele definite de art.147 alin. 1 și 2 din Codul penal 1969 raportat la art. 145 din Codul penal 1969.

Având în vedere prevederile art.2 alin.2 din Legea nr.51/1995 republicată, conform căreia, „*Avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului*” și ale art. 2 alin. 1 din Statutul profesiei de avocat nr. 64/2011 conform căreia, „*Scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie promovarea și apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor fizice și persoanelor juridice, de drept public și de drept privat*” toate raportate la definiția noțiunii de interes publicașa cum este prevăzută în art.4 alin.4 din Legea nr.477/2004 - „*acel interes care implica garantarea si respectarea de către instituțiile si autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația interna si tratatele internaționale la care Romania este parte, precum si indeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității si economicității cheltuirii resurselor*”, apreciem că prin activitatea profesională derulată un avocat se circumscrie noțiunii de serviciu de interes public așa cum este prevăzută în art.145 din Codul penal 1969.

Pentru toate aceste motive considerăm că prin copierea intenționată a denumirilor de „Barou” și „Uniunea Națională a Barourilor din România”, inculpatul a încercat eludarea dispozițiilor Legii nr.51/1995, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr.255/2004, prin crearea unei confuzii generale asupra acestor asociații profesionale ale avocaților.

Instanța a apreciat că din probele administrate în faza de urmărire penală și de judecată rezultă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, dar și că starea de fapt a fost în mod corect reținută în actul de sesizare, cu respectarea dispozițiilor art.5 Codul de procedură penală referitoare la aprecierea coroborată a mijloacelor de probă.

Cu privire la cererea de repunere a cauzei pe rol în vederea exercitării dreptului la apărare, instanța urmează a o respinge în condițiile în care inculpatul a fost prezent la termenele de judecată când a înțeles să se prevaleze de dreptul la tăcere, nedorind să dea declarații cu privire la acuzațiile formulate împotriva sa, acesta a depus la dosar numeroase înscrisuri, instanța a încuviințat cererile formulate de acesta și a efectuat mai multe demersuri pentru obținerea înscrisurilor solicitate (deși Buha Ioan avea posibilitatea să le obțină și singur, într-o perioadă mult mai scurtă de timp) și a dat posibilitatea acestuia de a depune concluzii scrise. În plus, lipsa inculpatului la dezbaterile cauzei - în condițiile în care avea

cunoștință despre derularea și stadiul procesului, iar prezența acestuia nu este obligatorie - nu determină a priori repunerea cauzei pe rol.

Raportat la starea de fapt reținută și la toate probele administrate și analizate anterior, instanța a constatat că în drept:

Dacă anterior intrării în vigoare la data de 01.02.2014 a Noului Cod penal activitatea infracțională a inculpatului s-a subsumat prevederilor art.281 din Codul penal 1969 raportat la art.25 din Legea nr.51/1995 republicată, ale art.287 alin.1 Cod penal 1969 și ale art.291 Cod penal 1969, totul cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal 1969, din perspectiva noilor prevederi penale (Legea nr.286/2009 privind Codul penal) acestea se circumscriu dispozițiilor art.348, ale art.318 și ale art.323 teza I din Codul penal.

Analizând încadrările juridice din prisma prevederilor art.5 din Codul penal, instanța a constatat că Noul Cod penal prevede pedeapsa amenzii penale alternativ cu pedeapsa închisorii pentru infracțiunile de folosire a instrumentelor false și de uz de fals, situație în care va reține această calificare juridică a faptelor care fac obiectul prezentului dosar penal.

În continuare, având în vedere perioada de timp cuprinsă între data săvârșirii faptelor imputate inculpatului și judecarea acestora, instanța a analizat incidența în cauză a dispozițiilor privind prescripția răspunderii penale, instituție reglementată de-a lungul timpului în cuprinsul art.125 din Codul penal 1969 și în cuprinsul art.153 din noul Codul penal.

Având în vedere evoluția în timp a termenelor prevăzute de lege privind intervenirea prescripției răspunderii penale, inclusiv a prescripției speciale reglementată în cadrul art.124 din Codul penal 1969 și al art.155 din Codul penal, incidente fiind și prevederile art.1 pct. 3 din Legea nr.63/2012 (prin care s-a modificat termenul necesar a curge pentru a opera instituția prescripției răspunderii penale indiferent de numărul de întreruperi ale acesteia, respectiv dela o „jumătate” la „încă o dată”), dar și dispozițiile deciziei nr.1092/18.12.2012 a Curții Constituționale potrivit căreia s-a constatat că prevederile art.124 Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu împiedică aplicarea legii penale mai favorabile faptelor săvârșite sub imperiul legii vechi, instanța va face aplicarea dispozițiilor art.5 din Codul penal raportat la art.154 și la art.155 din Codul penal și va constata că în cauză a intervenit începând cu luna aprilie 2013 prescripția răspunderii penale pentru săvârșirea de către Buha Ioan a infracțiunii de exercitare fără drept a unei profesii, prevăzută de art.281 din Codul penal.

Drept urmare, în temeiul art.395 alin. 5 Codul de procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit. f din Codul de procedură penală, cu reținerea art.5 din Codul penal raportat la art.153-155 din Codul penal dispune încetarea procesului penal deschis față de **inculpatul Buha Ioan** cu privire la infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii prevăzută de art.281 Codul penal 1969 raportat la art.25 din

Legea nr.51/1995, pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul întocmit la data de 22.07.2013 în dosarul nr.909/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca.

În continuare, faptele inculpatului Buha Ioan care în luna octombrie 2008, fără a avea calitatea de membru al Baroului Cluj, și-a arogat calitatea de avocat în fața numitei Coman Maria, emițând împuternicirea nr.122789/oct.2008 pe care a aplicat o șampilă falsificată, aparent aparținând Baroului Cluj și de asemenea, cu ocazia reprezentării acesteia în instanță în dosarul civil nr.10255/211/2008 al Judecătoria Cluj-Napoca în ședința publică din data de 15.10.2008, la solicitarea instanței, s-a legitimat cu legitimația nr.27 care purta o șampilă aparent emisă de către Baroul Cluj întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de folosire a instrumentelor false prevăzută de art. 318 raportatla art. 317 din Codul penal și de uz de fals prevăzută de art. 323 teza I din Codul penal.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al faptelor inculpatului Buha Ioan s-a concretizat în acțiunile de a se prezenta în fața numitei Coman Maria ca având calitatea de avocat, emițând împuternicirea nr.122789/oct.2008 pe care a aplicat o șampilă falsificată, aparent aparținând Baroului Cluj și de asemenea, cu ocazia reprezentării acesteia în instanță în dosarul civil nr.10255/211/2008 al Judecătoria Cluj-Napoca în ședința publică din data de 15.10.2008, la solicitarea instanței, de a se legitima cu legitimația nr.27 care purta o șampilă aparent emisă de către Baroul Cluj, acțiuni care au avut ca urmare imediată și în legătură de cauzalitate directă crearea unei stări de pericol pentru relațiile sociale ocrotite prin exercitarea în mod legal a activității de avocat.

În ceea ce privește latura subiectivă, inculpatul a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de norma de incriminare, respectiv aceea a intenției indirecte întrucât acesta și-a dat seama de natura acțiunii pe care o săvârșește și a prevăzut că în acest fel încalcă regimul legal de exercitare a profesiei de avocat și că, deși nu a urmărit acest rezultat, a acceptat posibilitatea producerii lui.

Potrivit art.396 alin.2 C.proc.pen., condamnarea se pronunță dacă instanța constată dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. În prezenta cauză instanța constată întrunite aceste condiții în ceea ce privesc infracțiunile de folosirea instrumentelor false și de uz de fals, astfel că va condamna inculpatul pentru săvârșirea acestora.

În vederea unei juste individualizări judiciare a pedepselor la care urmează să fie condamnat inculpatul și a modalității de executare a acestora, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare a pedepselor prevăzute de art.74 din Codul penal, respectiv: gravitatea infracțiunilor săvârșite și pericolozitatea inculpatului apreciate în funcție de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale

infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta și starea de sănătate, situația familială și socială, dar și limitele de pedeapsă fixate în partea specială a Codului penal.

Având în vedere activitatea infracțională imputată în acest dosar inculpatului (un singur act material) raportat la lipsa antecedentelor penale, dar și la faptul că acesta este integrat în comunitate, s-a apreciat că aplicarea unor pedepse de 3.600 lei amendă penală (contravaloare a 180 zile-amendă, fiecare în sumă de 20 de lei) pentru fiecare dintre cele două infracțiuni săvârșite ar fi apte de a asigura deopotrivă constrângerea acestuia, cât și atenționarea lui asupra necesității de a-și îndrepta conduita și de a nu mai comite infracțiuni în viitor.

În continuare, în temeiul art.39 alin.1 lit. c din Codul penal aplică pedeapsa cea mai grea de 3.600 lei amendă (contravaloare a 180 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei), la care adaugă suma de 1.200 lei (contravaloare a 60 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei) care reprezintă $\frac{1}{3}$ din pedeapsa de 3.600 lei amendă (contravaloare a 180 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei), stabilind pedeapsa rezultantă finală de 4.800 lei (contravaloare a 240 zile-amendă - fiecare în sumă de 20 lei).

Cu privire la modalitatea de executare a pedepsei rezultante aplicate, având în vedere poziția procesuală a inculpatului apreciem că se impune executarea pedepsei aplicate, motiv pentru care nu s-a dispus amânarea aplicării acesteia.

S-a constatat că Baroul Cluj s-a constituit parte civilă în cauză în faza de urmărire penală, iar în temeiul art.25 alin. 5 raportat la art.16 alin.1 lit. f din Codul de procedură penală instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată în cauză de acesta.

În temeiul art.63 din Codul penal s-a atras atenția inculpatului cu privire la posibilitatea înlocuirii numărului zilelor-amendă neexecutate cu rea-credință cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel în termen legal inculpatul Buha Ioan și partea vătămată Baroul Cluj.

Prin apelul declarat, inculpatul Buha Ioan a solicitat instanței să dispună achitarea sa de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor de exercitare fără drept a unei profesii, prev. de art.281 Cod penal 1969 raportat la art.25 din Legea nr.51/1995, de folosire a instrumentelor oficiale false, prev. de art.287 alin.1 Cod penal 1969 și de uz de fals, prev. de art.291 Cod penal 1969, arătând în esență că a acționat fără vinovăție și în virtutea calității dobândite în Baroul Constituțional, cu respectarea criteriilor legale de admitere (acte de studii, examen, jurământ) și că până în prezent instanțele de judecată au pronunțat nenumărate soluții de achitare a

acestor avocați, deoarece legislația primară și secundară care le reglementează activitatea nu este foarte clară.

De cealaltă parte, partea civilă Baroul Cluj a solicitat instanței de apel desființarea hotărârii primei instanțe, care a încălcat dispozițiile deciziei CCR nr.265/2014 aplicând instituția legii penale mai favorabile pe instituții și nu în mod global, situație în care în mod greșit s-a constatat intervenția prescripției speciale cu privire la infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii, prev. de art.281 Cod penal 1969. Solicitând deci condamnarea inculpatului pentru ambele infracțiuni, partea civilă a opinat că se impune condamnarea acestuia la o pedeapsă cu închisoarea, chiar neprivativă de libertate.

Analizând apelurile declarate prin prisma actelor de la dosaramotivelor invocate și a dispozițiilor legale în materie, Curtea reține următoarele:

Din încheierea ședinței de judecată din data de 15.10.2008 a dosarului civil nr.10255/211/2008 al Judecătorei Cluj-Napoca (fila 12 dosarul de urmărire penală) reiese că numitul Buha Ioan s-a prezentat în calitate de avocat în fața instanței de judecată civile declarând că este reprezentantul reclamantei Coman Maria în acel dosar, depunând împuternicirea avocațială nr.122789 din oct. 2008, certificată cu o ștampilă rotundă purtând inscripția „Uniunea Națională a Barourilor din România - Buha Ioan - Avocat - Baroul Cluj” (fila 13 dosarul de urmărire penală).

La sesizarea unuia dintre avocații prezenți în sala de judecată la acea dată, cu privire la faptul că numitul Buha Ioan nu ar face parte din Baroul Cluj și la solicitarea instanței, susnumitul a prezentat președintelui de ședință o legitimație întocmită pe numele său și inscripționată „Uniunea Națională a Barourilor din România - Baroul Cluj - Carte de identitate nr. 27” prin care se atesta faptul că susnumitul este avocat, membru al acestei asociații profesionale (fila 14 dosarul de urmărire penală).

Comparând legitimația prezentată de către inculpat cu cele prezentate de către alți avocați prezenți în sală, membri ai Baroului Cluj, instanța a constatat că între actele prezentate există diferențe atât de formă, cât și de conținut, drept pentru care a amânat soluționarea cauzei pentru a se stabili, printre altele, și faptul dacă numitul Buha Ioan este sau nu membru al Baroului Cluj (fila 12 dosarul de urmărire penală).

Prin adresa nr. 483/11.03.2011 Baroul Cluj a comunicat faptul că numitul Buha Ioan nu este și nici nu a fost vreodată membru în această asociație profesională, cu sediul în mun. Cluj-Napoca str. Pavel Roșea nr.4 ap. 15, jud.Cluj (fila 20 dosarul de urmărire penală).

Raportat la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului, Curtea va constata că sunt întemeiate criticile formulate de partea civilă Baroul

Cluj în sensul că prima instanță nu a aplicat în mod global legea penală mai favorabilă, conform deciziei CCR nr. 265/2014.

Pe fondul cauzei însă, Curtea apreciază ca fiind fondat apelul declarat de către inculpatul Buha Ioan, din următoarele considerente:

Problematica existenței birourilor paralele (cum sunt acestea denumite în mod generic), deși trenează de ani de zile, nu și-a găsit o-fezolvare lipsită de orice echivoc printr-o intervenție legislativă sau de altă natură, motiv pentru care atât soluțiile instanțelor de judecată cât și cele adoptate de către parchete (care au adoptat nenumărate soluții de netrimiteră în judecată în cazuri similare) nu au fost unitare.

În acest sens, au și fost depuse la dosar de către inculpat o serie de astfel de hotărâri, ceea ce demonstrează că ne confruntăm cu un fenomen de amploare, situație în care invocarea lipsei elementului intenționat în comiterea unor astfel de fapte este legitimă și pertinentă.

Pe fondul unor controverse teoretice și profitând de caracterul eliptic al dispozițiilor Legii nr. 51/1995 precum și a lipsei unei dispoziții exprese care să interzică înființarea altor barouri în afara UNBR, în cursul anului 2002 numitul Bota Pompiliu a înființat Baroul Constituțional Deva, entitate juridică care a funcționat, sub diverse denumiri, în paralel cu Baroul tradițional.

În cronologia evenimentelor, în cursul anului 2003, urmare a dizolvării Asociației de Binefacere Bonis Potra Deva, care crease Baroul Constituțional Deva, Bota Pompiliu a făcut diligențe pentru înscrierea Filialei Bălești Gorj a Asociației Figaro Potra Alba Iulia în registrul Asociațiilor și Fundațiilor.

Ulterior înscrierii, Adunarea Generală a Filialei Balesti Gorj a Asociației Figaro Potra Alba Iulia a hotărât înființarea unui nou barou independent, cu denumirea Baroul Constituțional Român, succesor în drepturi al baroului înființat în anul 2002 și a altor 42 de barouri județene.

Inițial, înscrierea avocaților în această instituție s-a făcut pe baza deciziilor Consiliului Baroului Constituțional Român, iar începând cu iunie 2004, prin decizii ale consiliilor barourilor județene, înscrierea membrilor urmând tipicul procedurii prevăzute de Legea nr.51/1995.

Pe fondul situației expuse mai sus, inculpatul Buha Ioan a fost admis și înscris în acest Barou cu respectarea criteriilor legale de admitere (acte de studii, examen, jurământ).

În aceste împrejurări factuale, inculpatul a exercitat activități specifice profesiei de avocat având convingerea legitimității calității sale, ceea ce exclude intenția de a aduce atingere relațiilor sociale care privesc buna desfășurare a acestui tip de activitate liber profesională.

Or, din probele administrate în cauză în cauza a rezultat că inculpatul a exercitat efectiv activități specifice profesiei de avocat având încredințarea că

dobândirea calității de avocat a fost legitimată prin demersurile judiciare inițiate în vederea înființării structurii al cărei membru este.

Inculpatul personal nu a confecționat ștampila folosită în cauză iar legitimitatea folosirii ei i-a fost conferită de decizia pe care a primit-o din partea Uniunii Naționale a Barourilor din România, cu sediul în strada Academiei, nr.2-4. În plus, inculpatul este absolvent de drept, nefiind de neglijat nici împrejurarea că actualmente este deschisă procedura de infringement împotriva Statului român solicitată de niște cetățeni italieni apărați de avocații din acest barou, iar Ministrul Justiției nu și-a expus poziția în acest sens până la pronunțarea prezentei decizii, deși avea termen în acest sens până în luna ianuarie 2015.

Din aceste considerente, Curtea urmează să constate că faptele imputate inculpatului apelant nu au fost săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege, motiv pentru care în temeiul dispozițiilor art.421 pct.2 lit. a C.pr.penală va admite apelul declarat de inculpatul Buha Ioan, împotriva sentinței penale nr.597/27.05.2014 a Judecătoriei Cluj-Napoca, pe care o va desființa și, pronunțând o nouă hotărâre:

În temeiul art.396 alin.6 rap. la art.16 alin.1 lit.b Cpp va dispune achitarea inculpatului apelant Buha Ioan, fiul lui Ioan și Ileana, născut la data de....., fără antecedente penale de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor de:

- exercitare fără drept a unei profesii, prev. de art.281 Cod penal anterior raportat la art.25 din Legea nr. 51/1995;
- folosirea instrumentelor oficiale false, prev de art.287 Cod penal anterior;
- de uz de fals, prev de art.291 Cod penal anterior.

Nefiind întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, Curtea va respinge acțiunea civilă formulată de Baroul Cluj și va respinge ca nefondat apelul declarat de partea vătămată Baroul Cluj.

Cheltuielile judiciare avansate de către stat la fond și în apel vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite apelul declarat de inculpatul Buha Ioan, împotriva sentinței penale nr.597/27.05.2014 a Judecătoriei Cluj-Napoca, desființează sentința penală atacată și, pronunțând o nouă hotărâre:

În temeiul art.396 alin.6 rap. la art.16 alin.1 lit.b Cpp achită pe inculpatul apelant Buha Ioan, fiul lui Ioan și Ileana, născut....., domiciliat în ....., fără antecedente penale pentru infracțiunile de:

- exercitare fără drept a unei profesii, prev. de art.281 Cod penal anterior raportat la art.25 din Legea nr. 51/1995;
- folosirea instrumentelor oficiale false, prev de art. 287 Cod penal anterior;
- de uz de fals, prev de art.291 Cod penal anterior.

Respinge acțiunea civilă formulată de Baroul Cluj.

Respinge ca nefondat apelul declarat de partea vătămată Baroul Cluj.

Cheltuielile judiciare avansate de către stat la fond și în apel rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, azi 26 martie 2015.